

Pražský deník Petra Härtlinga – 6. díl

Praha, 30. 01. 2008

Čas začíná běžet jako o závod a termíny tlačí. V pondělí večer jsem četl v hotelovém divadelním sále z knih „Nachgetragene Liebe“ (Opožděná láska) a „Leben lernen“. Koláž

z několika odstavců vytvořila portrét mého otce jako mladého muže v Brně ve dvacátých letech. Během zkoušky zvuku, zatímco Lucie Černohousová roznášela propagační materiály Pražského literárního domu autorů německého jazyka, zůstával sál nebezpečně prázdný a už jsem se bál, že tam budu sám. Zničehonic se ale zaplnil do posledního místa. Tomáš

Autorské čtení 28. ledna v ARCOTEL Teatrino

Dimter, o několik desetiletí mladší než já, zahájil čtení zasvěceně a pečlivě připraven. Tak vedl i následnou diskusi a podnítil publikum k otázkám. Měl jsem dobrý pocit. Chvilí trvalo, než se společnost rozešla. Mladí účastníci nás pozvali do nedalekého klubu „Akropole“. Akropole byla přeplněná – kuriózní věta.

Ráno, odpoledne a následující ráno jsem poskytoval rozhovory. Byl jsem zvědavý na jaké nové otázky budu odpovídat. Do studia německé stanice ARD nás Lucie Černohousová vzala taxíkem. Na Malou Stranu, kde mají sídla různá velvyslanectví. Policisté vůz zastavili. Kontrolovali nás, protože se hned vedle nachází americké velvyslanectví. Ta bezpečnost! Ptám se, jak budou vypadat „bezpečnostní opatření“ v Berlíně na náměstí Pariser Platz, až bude dostavěno americké velvyslanectví. Několikrát do roka tam navštěvuji Akademii umění, které jsem desítky let členem. Až půjdeme přes náměstí, budeme muset předkládat pro tu příležitost vystavený a od Američanů schválený pas... Peter Hornung, zahraniční zpravodaj ARD, nás přijal ve studiu. Je to byt v noblesním starém domě. Uvítal nás kávou a pečivem. V rozhovoru se řešily možnosti využívání stipendií.

Večer – včera večer! Musím si uspořádat čas – večer nás vyzvedl Radovan Charvát, jak bylo domluveno, ke čtecí jízdě po pražských literárních kavárnách. Podle vzoru jeho putování s „Pomocníkem“ Roberta Walsera. Měl jsem pochybnosti, když jsem pomyslel na naše publikum. Dobře, Radka Denemarková bude číst česky a všichni hosté jí budou rozumět. Ale co já? Nyní mohu využít důvěrnosti deníku a použiji křestní jména. Řešení, které vymyslel Radovan – nám pomohlo. Nám předčítajícím i posluchačům v kavárnách. Navrhl, že mám otevřít libovolnou stránku z knihy Radky „Peníze od Hitlera“ a ukázat na odstavec, který má přečíst. Stejně jsme postupovali u mé knihy „Nachgetragene Liebe“. V kavárně „Dobrá trafika“ se tak posadili naproti sobě mladá česká spisovatelka a starý německý literát.

Navzájem předčítali publiku poučenému překladatelem, který akci moderoval. Nerozuměl jsem, co Radka četla, ale slyšel jsem intonaci její řeči, změnu tempa a mocnou rétoriku. Myslím, že jsem pochopil smysl vyprávění. Pili jsme, abychom pomohli hlasivkám, moravské bílé víno. Po nahlédnutí do kavárny věnované Hrabalovi, kde vládla inspirativní tlačenice, jsme Vinohradům ukázali záda a sjeli dolů do Starého Města. Do kavárny Divadla Na zábradlí, ve kterém Radka pracovala jako dramaturgyně. Setkali jsme se s pozdní společností herců, osvětlovačů a techniků, kteří nás ovšem nerušili, když jsme opakovali naši vyzkoušenou proceduru. Radovan slíbil pro čtení ještě dvě obzvlášť originální místa. Úzké uličky a neočekávané prostory – Anežské náměstí! – to jsem ještě nezažil. Naše zábava a večerní Praha vytvořily kouzlo. V „Montmartru“ jsme si upravili pódium pro čtení, zopakovali jsme, co nás pohánělo nocí a táhli jsme dál do „Týnské kavárny“ (je to správně, Radovane?). Tam nám přátelsky vysvětlili, že máme jen několik minut na jednu kávu.

A na dvojité čtení. Možná bylo toto dvojhlásé a dvojjazyčné putování s příběhy napříč dějinami naplnění mého pražského pobytu. Něco takového se nedá zopakovat, lze jen pokračovat jiným způsobem. Pokusím se získat německé vydavatelství pro Radčinu knihu „Peníze od Hitlera“.

Dnes odpoledne přišlo v osobě profesora Ludvíka Václavka na návštěvu moje město dětství Olomouc. Měli jsme odpoledne čas mluvit o práci germanistů v Olomouci, o literatuře a o světě. Opět mě udivil jeho báječný humor nasycený vzděláním. Již čtyřikrát jsem ho mohl přivítat ve svém působišti a tentokrát jsme se napevno domluvili. Přijďte! Já přijdu, vážený.

Německý spisovatel **Peter Härtling** (*1933) je ve světě literatury známý jako žurnalista, básník, romanopisec, lektor a nositel mnoha ocenění.

V lednu obdržel Peter Härtling jako první „**Stipendium Lenky Reinerové**“ Pražského literárního domu určené zahraničním spisovatelům a pobývá nyní v Praze.

Foto©Lukáš Tábořský

Partneři

ARCOTEL
TEATRINO

